

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 12802

гр. София, 13.12.2022 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-П-Д, в закрито заседание на
тринадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния
състав:

Председател: Красимир Мазгалов

Членове: Силвана Гълъбова
Мария Стойкова

като разгледа докладваното от Мария Стойкова Въззивно гражданско дело №
20221100511961 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 435 и сл. ГПК.

Образувано е по жалба, вх. № 6719/03.10.2022 г. на длъжника Т. Т. П., действащ
лично и със съгласието на баща си Т. В. П. срещу отказ, обективиран в съобщение, изх. №
7157/29.09.2022 г., на ЧСИ М. по изп. дело № 20207860400167, да бъде прекратено
изпълнителното производство на основание чл. 433, ал. 1, т. 2 ГПК.

Жалбоподателят поддържа, че обжалваното постановление е неправилно и
необосновано. Поддържа, че от края на м. април 2022 г. непълнолетният взыскателят Т. П.
живее при баща си Т. П. (длъжник в изпълнителното производство), като последният
полагал грижите за него. Сочи, че с молба е поискал от ЧСИ изпълнителното производство
да бъде прекратено, но ЧСИ е оставил същата без уважение, без да се мотивира. Искането до
съда е да отмени незаконосъобразния отказ на ЧСИ М. за прекратяване на изпълнителното
производство.

В срока по чл. 436, ал. 3 ГПК не е постъпило възражение от другия взыскател Н. Т.
П., чрез законния представител В.Н.Д.П..

В мотивите си по чл. 436, ал. 1 ГПК ЧСИ М. изразява становище за неоснователност
на жалбата.

**Софийски градски съд, като се запозна с материалите по делото и взе предвид
становищата и доводите на страните, намира следното:**

Изпълнително дело № 20207860400167 по описа на ЧСИ М. М. е образувано по
молба от 25.02.2020 г. на В.Н.Д.П., като законен представител на Т. Т. П. и Н. Т. П. за
събиране на суми по изпълнителен лист от 23.03.2018 г., издаден въз основа влязло в сила
съдебно решение от 21.12.2017 г., по описа на СРС, 139 състав, с което Т. В. П. е осъден: на
основание чл. 143, ал. 2 СК да заплаща на Т. Т. П. и Н. Т. П., чрез тяхната майка и законен
представител В.Н.Д. месечна издръжка, както и на основание чл. 149 СК издръжка за минал
момент.

На 11.08.2022 г. от непълнолетният взискател Т. Т. П. е подадена молба до ЧСИ М. с искане изпълнителното производство да бъде прекратено на основание чл. 433, ал. 1, т. 2 ГПК. В молбата се сочи, че от края на м. април 2022 г. детето Т. Т. П. живее при баща си Т. В. П., като последният полага грижи за детето. Отправено е искане присъдената от съда месечна издръжка да бъде получаване от бащата на детето, както и изпълнителното производство по отношение на Т. Т. П. да бъде прекратено. Молбата е подписана от детето Т. Т. П. и баща му Т. В. П.. Към същата е приложена и декларация с нотариална заверка на подписите на Т. Т. П. и Т. В. П..

На 07.09.2022 г. е подадена молба от В.Н.Д.П., в качеството на майка и законен представител на Т. Т. П., с която същата признава изложеното от детето Т. , че същият живее при баща си. Поддържа обаче, че искането му за прекратяване на изпълнителното производство е недопустимо, тъй е направено без нейно съгласие, в качеството ѝ на родител, упражняващ родителските права по отношение на детето. Предвид изложеното моли, молбата за прекратяване на изпълнителното производство да бъде оставена без уважение.

С постановление, обективизирано в съобщение, изх. № 7157/29.09.2022 г., съобщено надлежно на длъжника Т. В. П. на 30.09.2022 г., частният съдебен изпълнител е оставил без уважение искането на взискателя Т. Т. П. за прекратяване на изпълнителното производство на основание чл. 433, ал. 1, т. 2 ГПК.

Срещу постановлението на 03.10.2022 г. е подадена по жалба от непълнолетния взискател Т. Т. П., действащ със съгласието на баща си Т. В. П., въз основа на която е образувано настоящето производство.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Настоящият съдебен състав намира, че от изложеното от молителя в депозирана пред ЧСИ М. молба и от приложените към изпълнителното дело писмени доказателства, в т.ч. молба, вх. № 6067/07.09.2022 г., подадена от В.Н.Д.П., може да се обоснове извод, че е налице противоречие по смисъла на чл. 129, ал. 2 СК между интереса на майката на молителя - В.Н.Д.П., в качеството ѝ на упражняващ родителски права – законен представител на Т. Т. П. и молителя. От друга страна доколкото бащата Т. В. П. е страна – длъжник в изпълнителното производство, е процесуално недопустимо по арг. от чл. 129, ал. 2 СК, същият да даде надлежно съгласие по смисъла на чл. 129, ал. 1 СК, вр. чл. 28, ал. 2 ГПК за прекратяване на изпълнителното производство, респ. за обжалване на отказа на ЧСИ да прекрати същото на основание чл. 433, ал. 1, т. 2 ГПК.

С оглед изложеното, така подадената частна жалба не може да бъде разгледана от настоящия съд, тъй като ЧСИ не е извършил всички действия, предхождащи изпращането ѝ. Делото следва да бъде върнато на ЧСИ М., който след преценка за наличие на хипотезата на чл. 29, ал. 4 ГПК, приложима и в изпълнителното производство, следва да назначи на непълнолетния Т. Т. П. особен представител за процесуално представителство по изп. дело № 20207860400167.

По изложените съображения настоящето производство следва да бъде прекратено, като преждевременно образувано.

Мотивиран от изложеното, Софийски градски съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по ч.гр.д. № 11961/2022 г. по описа на СГС, II Д въззивен състав.

ВРЪЩА делото на ЧСИ М. М., за изпълнение на посочените в мотивите на настоящото определение указания.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____